

Зоран Ђукановић, редовни професор Универзитета у Београду - Архитектонског факултета од 2021. године и доктор техничких наука из области архитектуре и урбанизма од 2016. Рођен је у Шапцу 11. јуна 1962. године. Дипломирао је 1992. године на Универзитету у Београду - Архитектонском факултету (УБАФ). Докторску дисертацију са темом „*Употреба партиципативне јавне уметности у урбаном дизајну*” брани 2016. године на УБАФ. Рад у настави започиње још током студирања у својству студента демонстратора, где је у периоду 1984-1992 године, био ангажован на извођењу вежби на више предмета катедре за Урбанизам и просторно планирање.

На УБАФ је запослен у континуитету од 1993. године као асистент-приправник, од 2003. као доцент, од 2016. као ванредни професор и од 2021. као редовни професор.

Предаје на Департману за урбанизам на свим нивоима студија. Оснивач је и руководиоца међународног, интердисциплинарног истраживачког програма „*Public Art & Public Space*”, као и лабораторије „*Партиципативни урбани дизајн и партиципативна јавна уметност*” на УБАФ. Био је ментор је на изради докторских дисертација, специјалистичких радова и члан комисија за одбрану докторских дисертација. Био је ментор на изради дипломских радова старог програма УБАФ и мастер радова на студијским програмима МАСА и МАСИУ на УБАФ. Поред тога био је ментор израде мастер радова студената Универзитета у Београду, Шумарског факултета, Одсека за пејзажну архитектуру и хортикултуру. Такође, био је члан менторских комисија за израду већег броја мастер радова на студијским програмима МАСА и МАСИУ на УБАФ.

Бави се истраживањем у областима партиципативног урбаног дизајна, становања, културне историје града и јавне уметности. Аутор је бројних радова на међународним и домаћим конференцијама, а своје радове је објављивао у међународним и домаћим часописима, међународним и домаћим монографијама.

Аутор је бројних значајних пројеката за потребе привреде (пројекти за извођење, главни, идејни, студије). Поседује две стручне лиценце издате од стране Инжењерске коморе Србије: Лиценцу одговорног урбанисте у Србији (Лиценца 200) и Лиценца одговорног пројектанта у Србији (Лиценца 300).

Гостујући професор на Универзитету Сапиенца у Риму, Италија (два пута); Универзитету Кеио у Токију, Јапан; Политехничком Универзитету у Милану, Италија; Универзитету у Сасарију, Италија (два пута), Политехничком Универзитету у Барију, Италија. Гостујући предавач, критичар и ментор дипломских, специјалистичких и докторских теза на бројним факултетима у Србији, ЕУ, САД, АУС, ЈП; члан неколико научних и уређивачких одбора у иностранству, као и неколико управних и саветодавних тела градских упрева, јавних, приватних и цивилних институција у Србији и иностранству.

Аутор и уредник више монографија и публикација: *CliCCHNE Participatory Urban Design* (2023, са Живковић и други), *Hospital Outdoors. Quality through Users' Experience* (2023, са Giofrè), *Wine Cellars of Negotin: Participatory Urban Design* (2019, са Cecchini), *Belgrade in Plural* (2017, са Giofrè), *Health Spaces. Hospital Outdoor Environment* (2015, са Giofrè), *VinoGrad. The Art of Wine* (2015, са Живковић); *Belgrade Fortress – Dream Book of White Town's Continuity* (2009, са Андрић); *Art in Public Space* (2011, са Живковић и други); *Cità, fiumi, margini fluviali, Roma - Belgrado* (2008, са Cherubini и Живковић); *Placemaking* (2008, са Живковић); *Urbophilia* (2007, са Радовић).

Био је руководиоца међународног пројекта „*CliCCHNE*” (2022-2024) испред Универзитета у Београду, члан комисија за планове ГО Лазаревац, града Лознице и града Ваљева, продекан за међународну сарадњу УБАФ, директор за перманентно образовање Урбанистичког завода Београда.

Добитник је бројних домаћих и међународних награда и признања за своје архитектонске пројекте и урбанистичке планове и студије, али и за свој рад у развоју образовања и науке. Одликован *Орденом Витеза Реда Италијанске Звезде* као признање за заслуге у пољу међууниверзитетске сарадње и у промоцији веза и односа сарадње и пријатељства са Италијом.